

ĻAUNUMA PROBLĒMA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Īj. 30:26, Mt. 27:46, Īj. 38:1–12, Ps. 73, 1. Moz. 2:16, 17, Atkl. 21:3, 4.

ATMIŅAS PANTS:

“Viņš nozāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis” (Atkl. 21:4).

Iespējams, lielākā problēma, ar ko saskaras kristietība, ir ļaunums – kā saskaņot to, ka Dievs ir pilnīgi labs un mīlošs, ar ļaunuma faktu šajā pasaulē. Šāk sakot, ja Dievs ir labs un visvarens, kāpēc pastāv ļaunums un vēl pie tam tik lielā mērā?

Tā nav tikai akadēmiska problēma, bet gan kaut kas tāds, kas ļoti satrauc daudzus cilvēkus un neļauj iepazīt un milēt Dievu.

“Grēka izcelšanās un tā pastāvēšanas iemesli daudziem sagādā grūti atrisināmas problēmas. Viņi redz ļaunā darbu ar tā drausmīgajām sekām – ciešanām un postu – un jautā, kā gan tas viss var notikt, ja augstākā vara pieder Dievam, kas ir bezgalīgs gudrībā, spēkā un mīlestībā? Šeit pastāv noslēpums, kuru viņi nespēj izskaidrot.” (Elena G. Vaita “Lielā cīņa” 492. lpp.)

Daudzi ateisti ļaunuma problēmu identificē kā iemeslu, kāpēc viņi ir ateisti. Taču, kā mēs redzēsim šonedēļ un turpmākajās nedēļās, Bībeles Dievs ir pilnīgi labs, un mēs varam Viņam uzticēties, pat neskatoties uz ļaunu, kas tik ļoti ietekmē mūsu kritušo pasauli.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. februārī.

“Cik ilgi, Kungs?”

Jaunuma problēma ir pausta ne tikai mūsdienu kontekstos, bet arī pašos Rakstos.

Izlaisi Īj. 30:26, Jer. 12:1, Jer. 13:22, Mal. 2:17 un Ps. 10:1. Kā šie panti cilvēku pieredzes priekšplānā izvirza jaunuma problēmu? _____

Šie panti izvirza daudzus jautājumus, kas mums joprojām ir aktuāli. Kāpēc šķiet, ka jaunajiem klājas labi un tie, kas dara jaunu, gūst labumu no sava jaunuma, kaut arī ne vienmēr, bet pietiekami bieži? Kāpēc taisnie tik daudz cieš? Kur ir Dievs, kad notiek jaunums? Kāpēc Dievs dažreiz šķiet tālu no mums, pat apslēpts?

Neatkarīgi no tā, ko mēs sakām par šiem jautājumiem un jaunuma problēmu plāšāk nozīmē, mums jābūt drošiem, ka jaunums netiek padarīts par kaut ko ikdienīšķu. Mums nevajadzētu mēģināt atrisināt problēmu, mazinot jaunuma veidu vai apjomu pasaулē. Jaunums ir ļoti slikts — un Dievs to ienīst vēl vairāk nekā mēs. Tādējādi mēs varētu pievienoties saucienam, kas izskan visos Svētajos Rakstos, atbildot uz daudzjiem jaunumiem un netaisnībām pasaулē: “Cik ilgi, Kungs?”

Izlaisi Mt. 27:46. Kā tu saproti šos Jēzus vārdus? Ko tie stāsta par to, kā jaunums ir skāris Dievu vispārsteidzošākajos veidos? _____

Pie krusta Jēzus pats uzdeva jautājumu: “Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis?” (Mt. 27:46) Šeit mēs īpaši redzam, ka jaunums skar arī pašu Dievu — tā ir pārsteidzoša patiesība, kas spēcīgi izcelta Kristus ciešanās un krusta nāvē, kur Viņam uzgūlās viiss pasaules jaunums.

Bet arī šeit ir cerība. Kristus pie krusta uzvarēja jaunuma avotu — sātanu — un galu galā iznīcinās jaunumu pilnībā. Jēzus citēja šos vārdus no Ps. 22:1, un psalms beidzas ar triumfu.

Pie krusta Jēzus raudzījās nākotnē ar cerību, ko viņš tobrīd nevarēja redzēt. Kā mēs varam gūt mierinājumu no Viņa pieredzes, ja arī mēs nerēdzam skaidru cerību savā priekšā? _____

Daudzās lietas, ko mēs nezinām

Vēsture noslēgsies ar mīlestības uzvaru pār ļaunumu. Bet tikmēr joprojām ir daudz satraucošu jautājumu. Kā mēs varam domāt un runāt par ļaunuma problēmu tā, lai tam būtu kāda jēga?

Izlasi Īj. 38:1–12. Kā Dieva atbilde ļjabam atklāj ļaunuma problēmu? Cik daudz mēs zinām un nezinām par to, kas notika aizkulisēs? _____

Mēs lasām, ka ļabs bija daudz cietis un pats izteicis daudz jautājumu par to, kāpēc viņu piemeklē tik liels ļaunums un ciešanas. Viņš vēlējās tikties ar Dievu, lai rastu atbildes uz saviem jautājumiem, nezinot, ka aizkulisēs, Debesu pagalmos, notiek daudz lielāka drāma (sk. Īj. 1–2).

Dieva atbilde ļjabam ir pārsteidzoša: “Tas Kungs no tuksneša vētras mākoņa atbildeja ļjabam un sacīja: ‘Kas ir tas, kas Dieva glābšanas nodomus aptumšo ar vārdiem, kuriem nav jēgas?’” (Īj. 38:1, 2) Citā tulkojumā tas izteikts šādi: “Kāpēc jūs tik daudz runājat, ja zināt tik maz?” (Ījaba 38:2, CEV) Un Dievs vēl piebilst: “Kur tu biji, kad es liku zemes pamatus? Pastāsti man, ja tev ir sapratne” (Īj. 38:4, NKJV).

Izlasi Īj. 42:3. Kā ļaba atbilde izgaismo patiesību, kas mums būtu jāatzīst attiecībā uz savu stāvokli? _____

Dievs ar Savām atbildēm ļjabam skaidri norādīja, ka ir daudzas lietas, ko ļabs nezina un nesaprot. Arī mums tāpat kā ļjabam vajadzētu pazemīgi atzīt, ka pasaulē un aizkulisēs notiek daudzas lietas, par kurām mēs neko nezinām. Tas, ka mēs varam nezināt, kādas ir atbildes uz mūsu jautājumiem, nenozīmē, ka nav labu atbilžu vai ka kādu dienu viiss netiks atrisināts. Līdz tam mums jāpaļaujas uz Dieva labestību, kas mums ir atklāta tik daudzos veidos.

Padomājiet par to, cik maz mēs kaut ko zinām. Kāpēc tad mums būtu jāmācās sadzīvot ar neatbildētiem jautājumiem par visgrūtākajām tēmām: ļaunumu un ciešanām? _____

Skeptiskais teists

Dievs Jes. 55:8, 9 lasām: “Jo Manas domas nav jūsu domas, un jūsu ceļi nav Mani ceļi;’ saka Tas Kungs. ‘Cik augstākas debesis ir pār zemi, tik augstāki ir Mani ceļi pār jūsu ceļiem un Manas domas pār jūsu domām.”

Dieva domas ir daudz augstākas par mūsu domām. Mēs pat nevaram iedomāties, cik sarežģīts ir Dieva plāns pasaules vēsturei un nākotnei. Nemot to vērā, kāpēc gan lai mēs sagaidītu, ka spēsim izprast, kādi ir Dieva iemesli tam, ko Viņš dara vai nedara dažādās situācijās?

Viens veids, kā risināt ļaunuma problēmu, pamatojoties uz atziņu, cik maz mēs zinām, tiek saukts par “skeptisko teismu”. Skeptiskais teists ir tas, kurš uzskata, ka Dievam ir pamatoti iemesli rīkoties tā, kā Viņš rīkojas, taču, nemot vērā mūsu ierobežotās zināšanas, mums nevajadzētu sagaidīt, ka uzzināsim šos iemeslus. Skeptiskais teists ir skeptisks attiecībā uz cilvēka spēju pilnībā izprast Dieva iemeslus saistībā ar ļaunušu šajā pasaulei. Tas, ka nevar redzēt, piemēram, baktērijas, neizslēdz to, ka mums tiešām visapkārt lido baktērijas. Tas, ja cilvēks nezina, kādi ir Dieva noluki vai iemesli, noteikti nenozīmē, ka Dievam nav labu iemeslu.

Izlasī Ps. 73. Kā dziesminieks izturas pret apkārtējo ļaunušu un netaisnību? Ko viņš redz, kas viņa izpratni nostāda citā perspektīvā? _____
_____
_____
_____

Dziesminieks bija dziļi noraizējies par ļaunušu šajā pasaulei. Viņš paskatījās sev apkārt un redzēja, ka ļaundari plaukst. Viss šķita netaisnīgi un negodigi. Viņam nebija uz to atbildes. Viņš prātoja, vai vispār ir vērts ticēt un kalpot Dievam. Līdz viņš ieskatījās svētnīcā.

Svētnīca sniedz daļu no atbildes uz ļaunuma problēmu, proti, tā ļauj apzināties, ka pastāv taisnīgs Tiesnesis, kurš savā laikā nesīs tiesu un taisnību.

Kā adventistu izpratne par tiesu un mācība par svētnīcu izgaismo ļaunušu problēmu? Vai jums ir noderīgi zināt, ka, lai gan mums tagad ir daudz jautājumu, vēstures detaļas un Dieva taisnīgie spriedumi beigās tiks atklāti? _____
_____
_____
_____

Brīvās gribas aizsardzība

Lai arī cik ļoti mēs nesaprotram Dieva ceļus un domas, Svētie Raksti atklāj dažas lietas, kas palīdz risināt ļaunuma problēmu. Viens no ļaunuma loģiskās problēmas risināšanas veidiem ir pazīstams kā brīvās gribas aizsardzība.

Brīvās gribas aizsardzība ir uzskats, ka ļaunums ir radīto būtnu brīvās gribas ļaunprātīgas izmantošanas rezultāts. Tātad Dievs nav vainojams pie ļaunuma, jo ļaunums ir radīto būtnu radīts rezultāts, ļaunprātīgi izmantojot brīvo gribu, ko Dievs mums ir devis labu iemeslu dēļ. Kāpēc gan Dievs dotu tādu brīvu gribu? Šajā sakarā K. S. Lūiss reiz rakstīja: "Brīvā griba, lai arī tā padara ļaunu iespējamu, ir tajā pašā laikā vienīgā lieta, kas padara iespējamu jebkuru mīlestību, labestību vai prieku, ko būtu vērts iegūt. Diez vai būtu vērts radīt automātu pasaulli—radījumus, kas strādā kā mašīnas. Laime, ko Dievs paredz Saviem augstākajiem radījumiem, ir laime būt brīviem, brīvprātīgi vienotiem ar Viņu un citam ar citu. [...] Un tāpēc viņiem ir jābūt brīviem." (C. S. Lewis "Mere Christianity" (Nujorka: MacMillan, 1960), 52. lpp.)

Izslasi 1. Moz. 2:16, 17. Kā šie panti atklāj Ādamam un levai piešķirto morālo brīvību?

Kāpēc viņiem izteikta pavēle, ja vien viņiem nav bijusi brīvā griba? Ādams un leva ēda aizliegto augļi, un kopš tā laika mūsu planēta ir pilna ar ļaunumu. 1. Mozus grāmatas 4. nodaļā, nākamajā nodaļā pēc stāsta par grēkā krišanu, grēka briesmīgās sekas ir redzamas Ābela slepkavībā, ko pastrādāja viņa brālis. Stāsts par grēkā krišanu parāda, kā Ādama un levas brīvās gribas ļaunprātīga izmantošana ienesa grēku un ļaunumu mūsu planētas vēsturē.

Viscaur Rakstos mēs redzam brīvās gribas realitāti. (Sk. 5. Moz. 7:12, 13; Joz. 24:14, 15; Ps. 81:11–14 un Jes. 66:4.) Katru dienu mēs lielākā vai mazākā mērā īstenojam brīvo gribu, ko devis Radītājs. Bez brīvās gribas mēs nebūtu kā cilvēki. Mēs būtu vairāk kā mašīnas vai pat roboti bez smadzenēm.

Uzņēmums "Sony" ir izveidojis robotsuni Aibo. Tas izskatās kā īsts siksniņš, bet nesaslimst, nedabū blusas, nekož, viņam nevajag potes un tas nemet spalvu. Vai jūs apmainītu savu miesas un asins suni pret Aibo? Ja nē, kā jūsu izvēle palīdz jums labāk izprast, kāpēc Dievs mūs radīja tādus, kādi esam – ar brīvo gribu, neskatoties uz risku?

Mīlestība un ļaunums?

Dievs radītajām būtnēm ir piešķiris brīvu gribu, jo tas ir nepieciešams mīlestībai. Šīs brīvās gribas ļaunprātīga izmantošana ir ļaunuma cēlonis. Tomēr paliek daudz jautājumu. Dievs pieļauj ļaunu (uz laiku), to dedzīgi nicinot, jo to izslēgt nozīmētu izslēgt mīlestību, bet priekšlaicīga tā iznīcināšana sabojātu mīlestībai nepieciešamo uzticību.

“Pasauli aptumšoja nepareizs priekšstats par Dievu. Lai izkliedētu tumšās ēnas un cilvēci vestu atpakaļ pie Dieva, sātana viltus vara bija jālauž. To nevarēja veikt ar spēku. Spēka pielietošana ir pretstatā Dieva pārvaldes principiem; Dievs vēlas, lai Viņam kalpotu mīlestībā, bet mīlestībai nevar pavēlēt. Mīlestību nevar iegūt ar varu vai autoritāti – mīlestību spēj izraisīt vienīgi mīlestība. Pazīt Dievu nozīmē mīlēt Viņu. Dieva raksturam vajadzēja atklāties pretstatā sātana raksturam.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 22. lpp.)

Bez brīvas gribas nevarētu būt mīlestības, un, ja Dievs ir mīlestība, tad šķiet skaidrs, ka Dievam nav īsti iespējas aizliegt mīlestību vai brīvību, kas nepieciešama mīlestības pastāvēšanai. Varētu arī pieņemt, ka, ja mēs zinātu beigas jau sākumā, kā to zina Dievs, mēs negribētu, lai Viņš atbrīvojas no mūsu brīvības. Galu galā, kurš gan gribētu dzīvot Visumā bez mīlestības?

Izlasī Rm. 8:18 un Atkl. 21:3, 4. Kā šie panti var dot mums pārliecību, ka mēs varam paļauties uz Dieva labestību, neskatoties uz visu pasaules ļaunu? _____

Pat tad, kad mēs nerēdzam cauri tumsai, Dievs var redzēt beigas jau sākumā. Viņš redz arī mūžīgo svētlaimi, kas apsolīta visiem, kas tic Jēzum. Saskaņā ar Rm. 8:18 “Šī laika ciešanas ir nenozīmīgas, salīdzinot ar nākamo godību, kas atspīdēs pār mums”. Vai mums ir ticība un paļāvība, lai noticētu šim apbrīnojamajam apsolījumam?

Turklāt mīlestība un tai piemītošā brīvība bija tik svēta, tik pamatīga, ka tā vietā, lai mums to liegtu, Jēzus pieņēma, ka tā liks Viņam doties uz krustu, kur Viņš piedzīvos lielas ciešanas. Tomēr Viņš mums piešķira šo brīvību, zinādams, ko tas Viņam maksās. Kāpēc šī ir tik svarīga doma, kas mums vienmēr jāpatur prātā?

Kā, paturot prātā faktu, ka Dievs mums dod brīvību, mēs varam pasargāt sevi no domām, ka viss, kas notiek, ir Dieva griba? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasī Elenas Vaitas grāmatā "Sentēvi un pravieši" nodaļu "Kāpēc tika pieļauts grēks?" (33.–43. lpp.).

"Pat tad, kad viņš jau bija izmests no Debesīm, Bezgalīgā Gudrība sātanu vēl neiznīcināja. Tā kā Dievam ir pieņemama vienīgi kalpošana mīlestībā, tad Viņa radīto būtnu uzticībai jābalstās uz pārliecību par Viņa labvēlību un taisnīgumu. Debesu un citu pasauļu iemītnieki vēl nevarēja saprast grēka dabu un tā sekas, tāpēc sātana pazudināšanā viņi nesaskatītu Dieva taisnīgumu. Ja tas tiktu tūlit iznīcināts, tad daži Dievam kalpotu vairāk aiz bailēm, nekā no milestības. Krāpnieka iespaids nebūtu pilnīgi iznīcināts, ne arī pilnīgi izravēts sacelšanās gars. Lai apsūdzību pret Dieva valdību visi spētu saskatīt pareizā gaismā un lai Dieva taisnība, žēlastība un Viņa likumu nemainība vairs nekad netiktu apšaubīta, sātana nodomiem vajadzēja atklāties daudz pilnīgāk.

Sātana sacelšanās darbam vajadzēja kļūt par mācību visam Universam uz mūžīgiem laikiem – kā mūžīgai liecībai par grēka raksturu un tā briesmīgajām sekām. Sātana valdīšanas iznākumā sekas pie cilvēkiem un enģeļiem rādis, kādi augļi ir dievišķas autoritātes atmešanai. Tām jāatklāj, ka tieši no Dieva valdīšanas ir atkarīga visu Viņa radījumu labklājība. Tā šīs briesmīgās sacelšanās mešinājuma vēsturei jākļūst par mūžīgu aizsarglīdzekli visām svētajām būtnēm, pasargājot tās no nepareiziem uzskaņiem par pārkāpuma raksturu un atturot no tam sekojošās grēkošanas un ciešanām." (Elena Vaita "Sentēvi un pravieši" 42., 43. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. "Teodīcija" ir termins Dieva attaisnošanai ļaunuma priekšā. Bet tas nav paša ļaunuma attaisnojums. Iedomājieties, ka kāds Debesīs teiktu: "Ak, jā, Jēzu, tagad es saprotu, kāpēc mana ģimene tika spīdzināta un noslepkavota manu acu priekšā. Jā, tagad tam visam ir liela jēga. Paldies, Jēzu!" Tas ir absurds. Kas norāda uz to, ka lielajā cīņā galu galā tiek attaisnots Dievs, nevis ļaunums? (Sk. 9. tēmu.)

2. Vai esat kādreiz jutušies kā ījabs? Vai jums kādreiz ir bijis kārdinājums domāt, ka jūsu pašu vai tuvinieku ciešanām nevar būt labs izskaidrojums? Kā ījaba galīgā atziņa, ka viņš "runāja to, ko nesaprata" (Ij. 42:3, NKJV), atklāj mūsu stāvokli attiecībā uz mūsu pašu neskaidrajiem jautājumiem?